

Liturgie voor de dienst van zondagmorgen

20 maart 2011 in de Boomgaardkerk te Heerjansdam

VOORBEREIDING

Aanvangslied:	Psalm 33:2 en 8
In Memoriam	
Stilgebed	
Lied:	Psalm 116:3
Bemoediging en groet	
Uitleg Liturgische schikking	
Lied:	Gezang 313:1,2 en 4
Verootmoedigingsgebed	
Woord van vergeving	
Lied:	Evang. Lb. 211 (6 coupletten)
Project kindernevendienst uitleg	
Gebed om verlichting met de Heilige Geest	
Kinderen naar de nevendienst	
Hier tijdens luisteren we naar het	Projectlied (MP3)

DIENST VAN HET WOORD

Schriftlezing:	Matteus 17:1-13
Lied:	Tussentijds 149:1,2,3,4
Preek	
Lied:	Evang. Liedb. 228 (4 coupletten)

DIENST VAN DE GEBEDEN EN GAVEN

Dankgebed, voorbeden, stil gebed, direct aansluitend filmpje Onze Vader	
Inzameling van de gaven	
Slotlied:	Gezang 412 (2 coupletten)
Zegen, gezongen amen	Gezang 456:3

Schriftlezing: Matteus 17:1-13

1. Zes dagen later nam Jezus Petrus, Jakobus en diens broer Johannes met zich mee een hoge berg op, waar ze alleen waren.
2. Voor hun ogen veranderde hij van gedaante, zijn gezicht straalde als de zon en zijn kleren werden wit als het licht.
3. Plotseling verschenen aan hen Mozes en Elia, die met Jezus in gesprek waren.
4. Petrus nam het woord en zei tegen Jezus: 'Heer, het is goed dat wij hier zijn. Als u wilt zal ik hier drie tenten opslaan, een voor u, een voor Mozes en een voor Elia.'
5. Hij was nog niet uitgesproken, of de schaduw van een stralende wolk gleed over hen heen, en uit de wolk klonk een stem: 'Dit is mijn geliefde Zoon, in hem vind ik vreugde. Luister naar hem!'
6. Toen de leerlingen dit hoorden, wierpen ze zich neer en verborgen uit angst hun gezicht.
7. Jezus kwam dichterbij, raakte hen aan en zei: 'Sta op, jullie hoeven niet bang te zijn.'
8. Ze keken op en zagen niemand meer, Jezus was alleen.
9. Toen ze van de berg afdaalden, gebod Jezus hun: 'Praat met niemand over wat jullie hebben gezien voordat de Mensenzoon uit de dood is opgewekt.'
10. De leerlingen vroegen hem: 'Waarom zeggen de Schriftgeleerden toch dat Elia eerst moet komen?'
11. Hij antwoordde: 'Elia zou inderdaad komen en alles herstellen.
12. Maar ik zeg jullie dat Elia al gekomen is, ze hebben hem alleen niet herkend, en ze hebben met hem gedaan wat ze wilden. Zo zal ook de Mensenzoon door hun toedoen moeten lijden.'
13. Toen begrepen de leerlingen dat hij op Johannes de Doper doelde.

Jezus kwam dichterbij, raakte hen aan en zei: 'Sta op, jullie hoeven niet bang te zijn.' – Joh.17:7

Gemeente van onze Heer Jezus Christus, na alle gebeurtenissen van de afgelopen week in en rond Japan en in en rond Libië, hebben we vandaag gelezen over de verheerlijking van Jezus op de berg. Een groter contrast is haast niet denkbaar. Want beneden aan de voet van de berg, waar de wereld is, is het een puinhoop. Een volk in ellende vanwege een enorme catastrofe door natuurgeweld en door kapotte kerncentrales die ziekmakende straling uitstoten en een dictator die zijn eigen volk onder vuur neemt met de onzekere afloop van wat er allemaal nog ondernomen wordt.

In wat voor wereld leven we? Trouwens ook als je door leest na dit verhaal zie je dat het aan de voet van de berg ook misgaat. Waar het gelaat van Jezus zo even nog straalde als de zon op de berg, zijn de achtergebleven leerlingen van Jezus door klein geloof niet in staat om een maanzieke jongen te genezen. We hebben kennelijk niet alles in de hand. Er zijn dingen die te groot voor ons zijn. Maar toch mogen we, ondanks ons onvermogen om orde op zaken te stellen in de wereld, horen over de berg, over verheerlijking van Jezus, over een sprekende God, die er gelukkig nog is, ondanks ons mensen. Die zijn Zoon zal aanwijzen als degene in wiens handen de oplossing voor alle nood en dood ligt.

De berg, we komen die bij de evangelist Matteus telkens tegen als plaats waar dingen gebeuren rondom Jezus. Weet u het nog? Jezus die na de verzoeking in de woestijn door de duivel meegenomen werd naar een zeer hoge berg. Daar op die berg werden Hem al de koninkrijken van de wereld getoond. Jezus hoefde slechts te knielen voor de duivel en al die koninkrijken zouden van Hem zijn. Zo zou de duivel Hem op deze manier verheerlijken en Jezus redding verijdelen... Maar gelukkig is Jezus hier niet op ingegaan. Hij weerstond de duivel met Gods Woord. Zo zal Jezus ook op de berg zijn belangrijke Bergrede houden. Het centrale onderwijs van Jezus over de werkelijke wetten die gelden in Gods Koninkrijk. De hoofdstukken Matteus 5-7. Bergen hebben in de bijbel vaak de betekenis van de plaats waar God en mens elkaar ontmoeten.

Denk aan alle wonderlijke gebeurtenissen rond de berg Sinaï, met Mozes die ook alleen de berg opging en daar met God sprak en de wet ontving. Het is dan ook niet toevallig dat Jezus zijn uitleg van de Thora, de Bergrede, geeft vanaf de berg. En na de bergervaring van vandaag, de verheerlijking op de berg, zal Jezus aan het slot van het evangelie van Matteus na zijn opstanding nog een keer terugkeren naar de plek op de berg waar hij zijn leerlingen onderwezen had en ze vandaar uitzenden de wereld in om te onderwijzen en te dopen en de volken tot leerlingen van Jezus te maken.

Dat Jezus de berg opging voor onderwijs had natuurlijk ook een praktische reden. Je kon op deze manier gemakkelijk de mensenmassa overzien en ze toespreken. Maar voor de gelovige Jood was genezing, broodvermenigvuldiging en onderwijs vanaf de berg ook een signaal van de door Mozes beloofde profeet die komen zou en van het komende Koninkrijk van God.

Matteus vertelt ons: en Zes dagen later nam Jezus Petrus, Jakobus en diens broer Johannes met zich mee een hoge berg op, waar ze alleen waren. Zijn de zes dagen niet mogelijk een herinnering aan Ex. 24? Deze stilte periode van zes dagen waarin niets lijkt te gebeuren rond Jezus staat er niet zomaar. Want in Exodus wordt gezegd dat bij de verbondssluiting de wolk zes dagen de Sinaï bedekte en dat God pas op de zevende dag uit de wolk tot Mozes sprak.

Ook in deze geschiedenis zal God zijn stem laten horen na zes dagen op de zevende dag uit de wolk. Wat Matteus ons duidelijk wil maken is dat Jezus de heerlijkheid waarmee God Hem bekleed niet uit de handen van de Satan ontvangen zal maar uit handen van de Vader. Maar waarom nam Jezus niet al zijn leerlingen mee, maar drie? Allereerst waren Petrus, Jacobus en Johannes drie van zijn meest intieme leerlingen, maar ongetwijfeld speelt ook de bijbelse wet mee, dat uit de mond van twee of drie getuigen een zaak zal vaststaan. Meer zijn er niet nodig om later van deze heerlijke gebeurtenis te kunnen getuigen voor de wereld. En we horen daar inderdaad Petrus als getuige nog over in zijn tweede brief.

Petrus zegt over deze gebeurtenis in zijn brief: Toen wij u de glorievolle komst van onze Heer Jezus Christus verkondigden, baseerden wij ons niet op vernuftige verzinsels - integendeel, wij hebben met eigen ogen zijn grootheid gezien. Want hij ontving van God, de Vader, eer en luister, toen de stem van de majesteitlijke luister tegen Hem zei: 'Dit is mijn geliefde zoon, in Hem vind Ik vreugde.'

Geweldig dat niet alleen de evangelisten, maar ook Petrus zelf dit nog even in zijn brief vertelt. Het gaat in de evangeliën niet zomaar om een *vernuftig verzinsel*, wat trouwens ook moderne theologen ons willen laten geloven. Dat dit verhaal een ingekleed verzonnen verhaal is, nee, zegt Petrus ik heb het zelf meegemaakt! Met eigen ogen gezien! Ik heb de glorie van Christus gezien en Gods stem op de berg horen spreken.

In de stilte op die hoge berg gebeurde het. Voor hun ogen veranderde Jezus van gedaante, zijn gezicht straalde als de zon en zijn kleren werden wit als licht. Letterlijk staat er het Griekse woord metamorfose. Christus onderging in zijn gedaante een metamorfose. Zoals ook later Johannes, een van de drie die mee de berg op was gegaan, Jezus nog een keer zou zien in een compleet andere gedaante dan zijn gewone aardse lichaam. Hij schrijft over die gebeurtenis in Openbaring 1: toen ik Hem zag viel ik als dood voor zijn voeten. Zo ontzagwekkend anders zag Jezus eruit.

Metamorfose, Christus was immers God en mens beide. Hier zien zij Christus in zijn goddelijke gedaante. Ook Paulus spreekt over die goddelijke gedaante van Jezus. Paulus zingt in zijn Christuslied in de Filippenzenbrief: Hij die de gestalte van God had, hield zijn gelijkheid aan God niet vast, maar deed er afstand van. Hij die de gestalte van God had. Christus kwam als Zoon van God bij de Vader vandaan. Eer Abraham was ben Ik had Jezus gezegd en Ik kom van de Vader en ga naar de Vader terug. Hier mogen de leerlingen even iets zien van de heerlijkheid die Jezus had bij de Vader voor zijn menswording. Omdat God licht is, verschijnt ook Jezus badend in het licht, want ook Hijzelf is het licht en laat zijn licht schijnen voor de wereld.

Zijn gezicht straalde als de zon, het gezicht waar later in gespuwd en met vuisten op geslagen zou worden bij het verhoor van Jezus. Maar hier straalt zijn gezicht als de zon. Het gezicht van Mozes straalde als de maan. Dat was geleend, reflecterend licht. Voor Mozes was het genoeg een doek voor zijn gezicht te doen als hij met het volk sprak. Maar het gelaat Christus als Zoon van God wordt niet bedekt, want Hij is immers de bron van het ware licht dat ieder mens in deze wereld wil verlichten.

Mozes stralende gelaat had een bedekking nodig. Het volk kon het niet verdragen er naar te kijken. Dat heeft ook een geestelijke zin en betekenis. Paulus vergelijkt die bedekking met een sluiters die er over het volk lag. Ze kenden alleen de letter van de wet, maar niet de Geest ervan. Want de Geest van de wet is Christus. Hij is de voleinding van de wet voor ieder die gelooft.

Wat de wet niet kon heeft Christus gedaan. Hij heeft de wet volkomen vervuld en gaf zijn leven voor ons. Zijn gelaat hoeft niet te worden bedekt als bij Mozes. We leven nu immers door zijn genade en niet meer onder de wet. Zijn kleren die wit worden als het licht troosten ons als het opstandingslicht. Hij die de weg van lijden en sterven nog zal moeten gaan na de verheerlijking op de berg is Degene die de dood zal overwinnen.

Hij is immers God en mens beide. Naar zijn mensheid zal Christus lijden en sterven, voor ons en de wereld verzoening brengen bij de Vader, naar zijn goddelijkheid zal Hij de zonde en de dood overwinnen, iets waartoe geen mens in staat is. Gods oplossing voor de wereld, die steeds meer verloren raakt in schuld. Wat is de troost van de verheerlijking op de berg? Dat is: wat er ook gebeurt en hoe het ook gaat in onze wereld, God heeft zich in Jezus verheerlijkt, Hem aangewezen als degene die zijn leven voor ons geeft.

En Hij zal wederomen met duizenden heiligen. En hier als voorproefje daarvan, van die komst in heerlijkheid zien we plotseling twee getuigen die met Hem spraken. Mozes en Elia. Van beiden weten we dat ze ook in hun leven veertig dagen en nachten gevast hadden.

En ook beiden waren door God opgenomen in de hemel, Elia met een vurige wagen, en van Mozes weten we dat zijn lichaam niet meer gevonden werd. Men veronderstelde dat God Mozes lichaam begraven had, maar er zijn Oudtestamentische apocriefen die ook over Mozes vertellen van zijn hemelvaart.

Waren deze twee mensen niet de beste getuigen om Jezus bij zijn verheerlijking te vergezellen? Mozes als representant van de wet en Elia van de profeten. Een hemelse ontmoeting op aarde. Hield Mozes Israël niet Gods wet voor en riep Elia het volk niet tot die wet terug? Laat zo hun verschijning niet zien dat Jezus de wet en de profeten zou vervullen? Dat Jezus de straf op de zonde vanwege de overtreding van Gods wetten zou dragen?

Zo heeft Jezus aan de eis van Gods wet voldaan. De weg die Jezus moest gaan, de weg van lijden en sterven wordt in het Oude Testament al beschreven. Gods oude beloften, worden in de ontmoeting van Jezus met deze twee grote Godsmannen nog eens duidelijk onderstreept en bevestigd.

Wat zegt deze gebeurtenis voor ons vandaag? Laat deze verheerlijking ons niet zien dat de onzichtbare wereld van God niet ver weg is? Soms kun je het gevoel hebben bij alles wat er in de wereld gebeurt dat God wel op een hele grote afstand van ons moet zijn. Omdat we door ons klein-geloof zo weinig van God zien en ervaren. Want zeg nou zelf, leeft niet het idee bij veel christenen dat de Here God op verre afstand toekijkt wat zich bij ons afspeelt. Maar vanmorgen mogen we horen dat God juist niet ver bij ons vandaan is. Mogen we beseffen dat Gods aanwezigheid juist heel dichtbij is. Voor Petrus was het zo dichtbij en reëel dat hij de werkelijkheid van die andere wereld even uit het oog verloor.

Hij nam vrijmoedig het woord en zei: Het, het is goed dat wij hier zijn. Als u wilt, zal ik drie tenten opslaan, een voor u, een voor Mozes en een voor Elia. Eigenlijk moet je het woordje tent met tabernakel vertalen. Laat mij drie tabernakels maken.

Zoals Mozes in de woestijn een tabernakel maakte waar de heerlijkheid van God woonde, de lichtende wolk van Gods aanwezigheid, zo wil Petrus dit moment vasthouden. Met drie heiligdommen nog wel. Eentje voor Mozes, voor Elia en voor Jezus. Maar hij wist niet wat hij zei.

Want er zijn geen drie wegen tot God, de wet, de profeet en Jezus. Er is slechts één Weg en één Tabernakel, en dat is Jezus zelf. Door het lijden en sterven en de opstanding van Jezus, zal deze hogepriester, profeet en Koning het mogelijk maken dat God eenmaal zijn tent zal opslaan onder de mensen. Petrus wel het hier en nu! Maar zo werkt het niet in Gods koninkrijk. Soms ontvang je een heerlijk moment, iets wat je altijd wel zou willen vasthouden. Maar je ontdekt spoedig dat je met beide benen op de grond komt. Dat het visioen weer weg is, dat je weer verder moet.

Maar God omringde hen met een stralende wolk en sprak: dit is mijn geliefde Zoon, in Hem vind Ik vreugde. Luister naar Hem. Jezus raakt hen aan en zei: Sta op, jullie hoeven niet bang te zijn. Blijf niet in je angst liggen, sta op. Neem je leven zoals Ik het je gegeven hebt weer in handen, Ik ben erbij en Ik ga met je mee. En ze keken op en zagen niemand meer dan Jezus alleen. Is dat niet is waar het op aan komt? Dat we niemand meer zien dan Jezus alleen?

Laten we niet zien op de omstandigheden als we straks van de berg af moeten het gewone leven weer in, maar zien op Jezus alleen. Want Jezus gaat mee de berg af, die moeilijke wereld in. Jezus gaat mee naar Jeruzalem, naar ons Jeruzalem, de wereld die in puin kan liggen. Maar de Mensenzoon zal opstaan uit het lijden, uit de dood. Elia, dat is Johannes de Doper, die is al gekomen zegt Jezus. Hij is gestorven, nu Jezus nog. Maar de Heer zal opstaan!

En nadat zijn Vader hem aangewezen had als de geliefde Zoon kwam Jezus dichterbij, raakte hen aan en zei: 'Sta op, jullie hoeven niet bang te zijn. Dat zegt Jezus ook vandaag tegen ons in onze roerige wereld. Sta op, weest niet bevreesd! Ik ben de eerste en de laatste en de levende. En Ik ben dood geweest en zie Ik ben levend tot in alle eeuwigheid. Amen.